

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE.

BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING, 26 Febr. 1921.

De Voorzitter: de Heer A. L. J. C. v. Hasselt opent de vergadering met de volgende rede:

D. en H.

Bij het openen dezer buitengewone algemeene vergadering zij het mij vergund eenige opmerkingen te maken die betrekking hebben op de werkwijze in onze Maatschappij.

In de 7 jaren die er verlopen zijn sedert hare oprichting zijn er langzamerhand vele commissies gevormd, die zich meer in het bijzonder toeleggen op het bestudeeren en in bespreking nemen van onderwerpen en vraagstukken welke voor de geheele professie van het grootste belang zijn. De wijze van oplossing dier vraagstukken of de te volgen gedragslijn om tot eene oplossing te geraken kunnen van verstrekkende beteekenis zijn voor ons vak in 't algemeen doch ook voor de beoefenaren ervan individueel.

Ik noem U de Onderwijs en Examen Commissie, de Ziekenfondsen Ziektewet commissie, de Militaire commissie, die voor Schooltandverzorging, de commissie B. O. U. T. enz.

Van al deze commissiën zijn in den loop der jaren, hetzij in jaarverslagen of besprekingen op de Algemeene Jaarvergaderingen, hetzij in Tijdschriftenartikelen, mededeelingen gedaan omtrent de wijze waarop zij meenden te moeten werken teneinde het gewenschte doel te bereiken.

Nu is evenwel, vooral in den laatsten tijd, gebleken, dat door het meerendeel der leden van de Maatschappij niet altijd die aandacht wordt geschonken aan deze publicaties, die ze verdienen en noodwendig doch betreuenswaardig gevolg hiervan is dat er soms, eerst als het Hoofdbestuur, voorgelicht door en aan de hand van de gegevens door de commissie verstrekt, stappen doet welke kunnen bijdragen tot verwezenlijking der plannen en denkbeelden, stemmen hier en daar opgaan, die getuigen van een afwijkende meening of inzicht.

U zult mij moeten toestemmen dat een dergelijke wijze van doen

niet bevorderlijk is voor de activiteit van het H. B. en voor de behartiging van de aan ons toevertrouwde belangen.

Immers het spreekt vanzelf dat elk vraagstuk van eenig belang voor ons vak en voor de toekomst van ons vak van alle kanten moet worden bekeken en de gevolgen ervan overwogen, elk nieuw geopperd denkbeeld, elke kritiek, elke terechtwijzing moet kunnen worden geuit opdat wij allen er ons voordeel mee doen.

Doch blijft dat alles achterwege dan moet ook geacht kunnen worden dat de professie in haar geheel accoord gaat met de gekozen weg en dan rust op het H. B., als uitvoerende macht, de plicht die stappen te nemen welke het noodig oordeelt om het doel te bereiken.

Maar dan is het, vooral wanneer wij officieel, naar buiten moeten optreden, ook van primair belang dat niet juist dan de kritiek in onze eigen gelederen begint.

Ik kan mij zoiets wel verklaren („niets menscheijk is mij vreemd”) en ik begrijp wel dat het gros der leden zich niet zoo warm maakt voor een zaak die nog in een voorbereidend stadium is en dat het oogenblik waarop hun belangstelling en hun kritiek ontwaakt gewoonlijk samenvalt met dat waarop ze zien dat het ernst wordt, maar ik hoop toch dat U met mij zult beseffen hoe verkeerd het is en hoe het afbreuk moet doen aan ons aanzien naar buiten, maar ook, wat erger is, aan de kans om onze doeleinden te bereiken. Aan den eenen kant dus, zoowel voor het H. B. als voor de verschillende Commissies de plicht om zooveel als het mogelijk is de leden bekend te maken met hunne opvattingen en motieven, aan den anderen kant voor de leden de plicht om deze te bestudeeren en, bij verschil van meening, dit bijtijds kenbaar te maken.

Op verzoek van de Ziekenfondscommissie heeft het H. B. gemeend deze buitengewone algemeene ledenvergadering te moeten uitschrijven opdat alle leden nog eens in staat zouden worden gesteld van hunne inzichten te doen blijken aangaande het voor de volksgezondheid zoowel als voor onze eigen belangen zoo uitermate belangrijke ontwerp Ziektewet. U begrijpt echter dat het practisch te veel bezwaren zou hebben telkenmale wanneer een belangrijk punt aan de orde was hiervoor een speciale algemeene vergadering uit te schrijven om zoodoende de meening van de leden te leeren kennen. Daarvoor dient de alg. Jaarvergadering in de eerste plaats, maar verder ook de Afdelingsvergaderingen waar op- en aanmerkingen gemaakt kunnen worden, die door den afdelings-secretaris of den afgevaardigde voor

het H. B. ter kennis gebracht kunnen worden van het H. B. of ook, ons Tijdschrift dat altijd een open tribune moet zijn voor ieder die in ons aller belang iets te zeggen heeft.

Ik hoop, D. en H., dat U mij deze kleine uitweiding ten goede zult houden, en met den wensch dat onze besprekingen van hedenavond tot een goed resultaat mogen leiden open ik deze vergadering.

De Voorzitter deed daarna mededeeling van de vorming eener commissie uit afgevaardigden van het Genootschap, de Vereeniging v. Ned. T. en de Maatschappij, die zich speciaal met internationale aangelegenheden zal bezighouden. Spr. was door die commissie aangewezen om op de Fédération Dentaire International Nederland te vertegenwoordigen. Daarna doet de Heer Nord verslag van de vergadering, waar zich het Algemeen Nederlandsch Intellectueelen-Verbond constitueerde (zie Februari-nummer 1921). De behandeling der verschillende *Stellingen* voor de Tandheekkundige Volkvoorziening had een vlot verloop. De Heer Bruske verstrekke verschillende inlichtingen van ondergeschikt belang. Van Rotterdamsche zijde werd verklaard, dat geen der aldaar gevestigde tandartsen iets voor de Ziekenfondshulp in de voorgestelde geest gevoelde. De Voorzitter en de Heer Nord wees den Rotterdammers op het feit, dat de thans door hen geopperde principiele bezwaren tegen het abonnementsysteem te laat waren ingebracht. Echter sprak de Voorzitter de hoop uit, dat de Rotterdammers na samenspreking met de Ziekenfondscommissie hun standpunt nog zouden wijzigen. Na onder applaus hulde te hebben gebracht aan de Ziekenfondscommissie en Ziektewetcommissie voor hunne volhardende arbeid sluit de Voorzitter de zeer goed bezochte vergadering.

(Meer uitgebreid verslag der vergadering volgt later).

DE HEROPENING DER A. T. V. CLUB.

't Was er zeer genoegelijk. En 't schitterde alles, het vele goud in Zomerdijk Bussinks Japansche zaal, de toiletten der dames en de kopstukken der Amsterdamsche Tandheekkunde; de laatsten door hunne aanwezigheid. De stemming was er ook, al werd ze ook lichtelijk bedreigd! De historicus Hamer gunde ons een blik in de lijdensgeschiedenis van het Tandheekkundig onderwijs in onze stad. Nu heeft geschiedenis altijd iets griezeligs, van huis uit. Onwillekeurig verbindt

men er bloedige veldslagen, vermoorde graven en hongersnooden aan. En toen de causeur aan 't eind uitriep, dat de Vaderlandsche Tandheekundige stand gedoemd was te vallen onder de moordende slagen van de nieuwe onderwijs-reorganisatie ('t waarom van dit griezige feit laat ik in 't midden) voer een huivering van afgrijzen door de zaal! Gelukkig had de club-commissie zich vele dames geassumeerd. Nobeles zang en overheerlijke bonbons verrichten hun verheffend werk en spoedig was alles weer in 't reine.

Daan, onze ongeëvenaarde goochelaar „ohne Truc, ohne Schwindel” was in prachtconditie, wat natuurlijk niet in verband moet worden gebracht met eenige defecte lampen. Daarna mochten wij een uur lang niet over het vak spreken, op poene van één gulden boete per overtreding. Helaas kreeg het moreel van 't gezelschap door deze bepaling een geduchte knauw. Een echte judasgeest waarde rond; er werd beluisterd, verkocht en verraden! Al mag ook 't feit, dat hiermee de kas danig werd gespekt, als verzachtende omstandigheid worden aangevoerd. Gelukkig bleek aan den gezelligen disch, waar de welsprekendheid in meerdere talen loskwam alles weer vergeven en vergeten.

De wegblijvers hadden groot ongelijk!

M.